

سورة التوبة

سوره بقره
جزء ۲
ان فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفَلَاقِ

الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ

مِنْ مَاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ

وَتَصْرِيْفِ الرِّيحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِينَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

لَايَةٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ

أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى

الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ

شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا

وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ

اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا نَدْرِكُهُمْ لَسَخَّطْنَا عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَنُؤِنُّهُمْ

يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

﴿١٦٧﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا

خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٦٨﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ

بِالسُّوْءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَن تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

سليماً در آفرينش آسمانها و زمين، و رفت و آمد شب و روز، و كشيهايي كه در دنياها با عظمتشان سرازير است
به نبود مردم رواند، و باراني كه خداوند از آسمان به زمين فرود آورده، و به وسيله آن زمين را بيش از حدش زنده
ساخته، و هر آن از هر نوع جنسهاي پيشان كرده، و جايه جلا كردن باذها و ابرهاي به كار گرفته شده، همان آسمان و زمين
نشانههاي است از قدرت و ربوبيت و رحمت خدا! براي گروهى كه مى‌اندشيدند ﴿١٦٤﴾ برخى از مردم به جايى خدايى پند
معمودهائي را [براي بپرستيدن] انتخاب مى‌كنند كه آن‌ها را چنان دوست دارند كه سزوار است خدا را از گونه دوست داشته
باشند! ولي مؤمنان محبتشان به خداوند [چون او را مبدأ حقايق و كليد دار هستي و مالك همه چيز مى‌دانند] از هر چه
الذنين ظلموا اذ يرون العذاب ان القوة لله جميعا وان الله
بشتر است. آنانكه [با انتخاب معبودهاي باطل و بوج] ستم روا داشتند وقتي عذاب را ببيند قائلانده خواهد بود
شديد العذاب ﴿١٦٥﴾ [بر اين محبوب‌ماندگان از توحيد] سخت‌گير است ﴿١٦٥﴾ در آن هنگام بينوايان
و آنانكه [تبت‌پرستي] از بينوايان بيزاري مى‌جويد، و همگي عذاب را مى‌بينند، و راه چاره بر آنان بسته مى‌شود ﴿١٦٦﴾
و آنانكه [به جاي خدا از بينوايان شرك و كفر] بيزوي كردند مى‌گويد: اي كاش براي ما بازگشتي [به دنيا] بودا تا ما هم از آنان [و فرهنگ باطلشان] بيزاري
مى‌جستيم. همان‌گونه كه ايمان [در اين عرصه قيامت] از ما بيزاري هستند، خداوند به اين صورت اعمالشان را كه براي آنان مابه حسرت‌هاست به ايشان نشان
مى‌دهد، و ايشان هرگز از آتش بيرون نمى‌يستند ﴿١٦٧﴾ اي مردم! از آنچه [از انواع ميوه‌ها و خوراكي‌ها] در زمين است درخاني كه براي شما حلال و لذت‌بخش
داده شده بخوريد، و از گام‌هاي شيطان [كه انواع محرمات است] بيزوي نكشيد، زيرا او دشمن آشكار شما است ﴿١٦٨﴾ او شما را فقط به بدگوياري و كراهي
بِسَارِ زَنْتِ فَرِيانِ مِي‌دهد، و اينكه [واداريان] مى‌كند بر بايه عدم شناختن از حقايق ديني، [آموزي را] به عنوان حلال و حرام، به خدا نسبت دهد ﴿١٦٩﴾

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا

وَمَا كُنَّا لَهُمْ بِمُؤْتَبِرِينَ ۝۱۷۰

وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا

وَمَا كُنَّا لَهُمْ بِمُؤْتَبِرِينَ ۝۱۷۰

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً

وَنِدَاءً ۝۱۷۱

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً

وَنِدَاءً ۝۱۷۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝۱۷۲

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝۱۷۲

الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا

إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۷۳

الْخَنِزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لغيرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا

إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۷۳

اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ

فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

وَالَّذِينَ اشْتَرُوا

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى

النَّارِ ۝۱۷۵

وَالَّذِينَ اشْتَرُوا

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى

النَّارِ ۝۱۷۵

وَالَّذِينَ اشْتَرُوا

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى

النَّارِ ۝۱۷۵

وَالَّذِينَ اشْتَرُوا

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى

النَّارِ ۝۱۷۵

وَالَّذِينَ اشْتَرُوا

الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى

النَّارِ ۝۱۷۵

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا

هنگامی که به آنان گویند، به سوی آنچه خداوند نازل کرده، و به سوی پیامبر آید، می‌گویند: آیینی که پدرمان را بر آن یافتیم

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا

ما را پس است. آیا [از پدران خود تقلید می‌کنند] هر چند پدرانشان چیزی نمی‌فهمیدند، و در مسیر هدایت قرار نداشتند؟ (۱۰۳)

يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن

ای مؤمنان! مراقب [ایمان و ارزش‌های معنوی] خود باشید! اگر شما هدایت یابید گمراهان

ضَلَّ إِذَا هَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

گمراه‌شده به شما زبانی نمی‌رساند، بازگشت همه شما به سوی خداست. پس شما را از آنچه انجام می‌دادید آگاه

تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهَادَةٌ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

خواهد کرد (۱۰۵) ای مؤمنان! چون مرگ یکی از شما فرارسد لازم است هنگام وصیت دو عادل از همکیشان خود را گواہ وصیت

الْمَوْتِ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخِرَاتٍ مِّنْ

بگیرید، چنانچه سفر کردید و حادثه مرگ شما فرارسید، [و شاهدانی از مؤمنان نیافتید] دو نفر از غیر همکیشان خود را گواہ

غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَاصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ

وصیت انتخاب کنید، اگر [شما وارتان در راست‌گویی آن دو گواہ غیر مسلمان] شک کردید هر دو را پس از نماز نگاه دارید تا به

تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنْ أَرَبْتُمْ لَا

خدا سوگند خورند که ما حق را به هیچ قیمتی نمی‌فروشیم؛ هر چند [مورد شهادت] خویشاوندان ما باشند، و گواهی خدا را [که

نَشَرْتُمْ بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنْ آذَانَنَا

تجلی علم و حضور او هنگام وصیت وصیت‌کننده است] پنهان نمی‌کنیم؛ زیرا در این صورت از گناهکاران خواهیم بود (۱۰۶)

الْأَثْمِينَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُرِيَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَآخِرَانِ يَقُومَانِ

پس اگر اطلاعی حاصل شود که آن دو [شاهد غیر مسلمان با شهادت دروغ خود] مرتکب گناه شده‌اند دو شاهد دیگر از کسانی که به میت نزدیک‌تر، و تا حدی از وصیت

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيْنَ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا

آگاه‌ترند به جای آن دو [شاهد خائن] قرار گیرند، و به خدا سوگند بخورند که گواهی ما از گواهی آن دو نفر [که با شهادت دروغ به مال ورثه خیانت کرده‌اند درست‌تر و]

أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا عَدَدْنَا إِنْ آذَانَنَا إِذَا مَنِ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾

به حق نزدیک‌تر است، و [در گواهی خود که خلاف گواهی آنان است] بنای تجاوز از حق را [نداریم، در غیر این صورت مسلماً از ستمکاران خواهیم بود] (۱۰۷)

ذَلِكَ أَذُنِي أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِي أَوْ يَخَافُونَ أَنْ تُرَدَّ أَيْمُنٌ بَعْدَ

این [روزی که چنانچه برای شما بیان کرد] سب می‌شود که گواهان، گواهی خود را به صورتی صحیح و بر اساس حق ادا کنند، یا علت می‌شود که بنرسند [دروغ‌شان آشکار شود، و] حق انبای سوگندشان را به

أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

دیگران برگردانند، [و نهایتاً رسوا شوند] از خداوند [اطلاعت کرده، از محرماتش] بپرهیزند، و [پندهای حکمانه و موعظه‌های خدا را به گوش قبول] بشنویند- خداوند گروه منحرف نافرمان [هدایت نمی‌کند] (۱۰۸)

﴿۱۰۸﴾ **يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا بِئِنَّكَ**

[تر روزی [پروا کنید] که خداوند پیامبران را جمع می‌کند و به آنان می‌گوید: [استها در برابر دعوت شما] به شما چه پاسخی دادند؟ می‌گویند: ما را [در برابر دانش

﴿۱۰۹﴾ **أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۰۹﴾** إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِي

نو که پس از مرگ ما در مورد همهٔ امور استها قرائر بود] هیچ دانشی نیست، تویی که به همهٔ نهان‌ها آگاهی کامل و جامع داری ﴿۱۰۹﴾ زمانی [را یاد کنید]

عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ

که خداوند گفت: ای عیسی‌بن‌مریم! نعمت‌هایم را بر خود و مادرت یاد کن، [و قلباً مورد توجه قرار ده] آن‌گاه

فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ

که تو را به‌وسیلهٔ روح‌القدس توانایی دادم که با مردم در گهواره و در میان‌سالی سخن می‌گفتی، و زمانی که به

وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَذْنِي

تو کتاب و معارف استوار و سودمند و نورات و انجیل آموختم، و هنگامی که به [ذن من از گل مجسمه‌ای

فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأَذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ

به‌صورت پرنده می‌ساختی و در آن می‌دمیدی و به ارادهٔ من پرنده‌ای زنده می‌شد، و کور مادرزاد، و جذامی را

بِأَذْنِي وَإِذْ تَخْرُجُ الْمَوْتَىٰ بِأَذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

به خولت من شفا می‌دادی، و وقتی که مردگان را [به مشیت من از گور، زنده] بیرون می‌آوردی، و آن زمان

عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا

که شز و آسیب بنی‌اسرائیل را از تو بارداشتیم هنگامی که برای آنان دلایل و معجزات آوردی [و نپذیرفتند].

الْأَسْحَرُ مُبِينٌ ﴿۱۱۰﴾ وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّنَ أَنْ ءَامِنُوا

پس کافران از آنان گفتند: این [دلایل و معجزات] جز سحری آشکار نیست ﴿۱۱۰﴾ و زمانی که به حواریون

بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا ءَامِنُوا وَاشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۱﴾ إِذْ قَالَ

انعام کردم که، به من و فرستادهٔ من ایمان آورید، گفتند: ایمان آوردیم، گواه باش که ما تسلیم [خداوند] هستیم ﴿۱۱۱﴾

الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ

[به یاد آرند] زمانی که حواریون گفتند: ای عیسی‌بن‌مریم! آیا پروردگارت می‌تواند برای ما

يُنزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ

[از آسمان سفره‌ای [پیر از غل] بفرستد؟ [عیسی] گفت، اگر ایمان دارید از خداوند

مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾ قَالُوا نَرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا

[است به این خواسته [ناروا] پروا کنید ﴿۱۱۲﴾ گفتند: می‌خواهیم از این [نعمت ویژه] بخوریم و دل‌های ما

وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۳﴾

[راش باید، و بدانیم که تو [در ادعای نبوتت] به ما راست گفته‌ای، و ما از گواهان بر سیدت [باشیم] ﴿۱۱۳﴾

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

حَصِيرًا ﴿٥﴾ إِنَّ هَذِهِ الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَيِّنُ

الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿٦﴾ وَأَنَّ

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ آعَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٧﴾ وَيَدْعُ

الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ﴿٨﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ

وَالنَّهَارَ آيَاتَيْنِ فَمَحْوِنَاءُ آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا

فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ

فَعَلْنَاهُ تَفْصِيلًا ﴿٩﴾ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ

لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ﴿١٠﴾ أَقْرَأَ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ

الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١١﴾ مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ

فَأِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ

نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٢﴾ وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا

فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ﴿١٣﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ

الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿١٤﴾

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا

برای هر که بخواهد عجلت را از آن که بخواهد و برای هر کس از آن که بخواهد در همین دنیا به او عجلت می‌کنیم

لَهُمْ جَهَنَّمَ يَصِلْنَهَا مَذْمُومًا مَذْحُورًا ۱۸ وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ

پس آنکه در آتش می‌سوزد برای او قرار می‌دهیم در جهنم که موعود و نامشروع از رحمت خدا است (۱۸) و آنکه

وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ

تلاش را بخواهد در جهنم که مؤمن هستند و با تلاشی خالصانه برای ابدستایند (آن بخواهد به تلاششان پاداش مثبت

مَشْكُورًا ۱۹) كُلَّا نُمِدُّهُنَّ مِنْهُنَّ وَأَهُنَّ وَأَهُنَّ مِنَ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ

زاده بخواهد شد (۱۹) هر یک از دو گروه دنیا طلب و آخرت خواه را در این دنیا از عطای پروردگارت مدد می‌دهیم و عطای

عَطَاءِ رَبِّكَ مَحْظُورًا ۲۰ أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ

پروردگارت را هیچگاه ادر این دنیا از کسی با کسی (۲۰) با دقت بنگر که چگونه برخی از آنان را بر برخی دیگر ادر امور

وَلِالْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَقْضِيًّا ۲۱ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

مادی فریبی بخشمندایم و البته آخرت از نظر درجات (معنوی) برتر و از جهت فریبی (معنا) فرولانتر است (۲۱) با خداوند

إِلَهَاءَ آخَرَ فَتَقَعْدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا ۲۲ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا

معنوی دیگر قرار مدها که ابرود موخدان مورد سرزنش قرار گرفته و ادر دنیا و آخرت بی‌یار و یاور می‌شوی (۲۲) پروردگارت

الْآيَاتِ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا مَا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا

فرمان حسنی داده که جز او را نیستید و نه پدر و مادر نیکی کنید! هرگاه یکی از آنان با هر دو در کفارت به پیروی رسند

أَوْ كَالَهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تُنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

اگر تو را به علت بی‌حوصلگی و بی‌توجهی‌شان به سئوه آوردند به آنان آف مگوی و نسبت به آنان برخاسته ممان

كَرِيمًا ۲۳ وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ

و حسنی شایسته به آنان بگوی (۲۳) و در برابرشان از روی رحمت و مهربانی فروتن باش و (در دعایت) بگو پروردگارا! آن را به پاس آن که مرا در کودکی تربیت کردند

رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ۲۴ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ

مورد مهر و رحمت قرار ده (۲۴) پروردگارتان به آنچه از نیت‌ها و حالاتی که (در مورد پدر و مادر) در دل‌های شماست (از خود شما) آگاه‌تر است. اگر انسان‌های شایسته‌ای

إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّابِ غَفُورًا ۲۵ وَعَاءِ

شایسته (چنانچه نسبت به حقوق پدر و مادر از شما لغزشی سرزند ولی توبه کنید توبه شما پذیرفته خواهد شد. زیرا) او نسبت به توبه‌کنندگان بسیار آمرزنده است (۲۵)

ذَاقُوا قُرْبِي حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرُوا تَبْدِيرًا ۲۶ إِنْ

حق خویشاوند و نیازمند و دردمانده بی‌ادبانه را بی‌ادبانه را بپردازا و مال خود را در جایی که شایسته نیست هزینه نکن (۲۶) بهیچا ابرافکنندگان

الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۲۷

اگر مال خود را در امور غیر مشروع تلف می‌کنند (برادران شیاطین هستند و شیطان همواره به پروردگارش بسیار ناپسند است (۲۷)

وَقَالُوا الْجُلُودُ هُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ

به پوستشان می‌گویند، چرا بر ضد ما شهادت دادید؟ می‌گویند، همان خداوندی که هر چیزی را گویا نمود ما را به سخن واداشت.

كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾ وَمَا كُنْتُمْ

بخسین‌بار شما را آفرید، و [فقط] به‌سوی او بازتان می‌گردانند ﴿۲۱﴾ پنهان‌شدن شما [هنگام گناه] از [نرس] این نبود که می‌توانستید گوش

تَسْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ

چشم‌ها و پوست‌هایتان بر ضد شما گواهی دهند، بلکه گمان می‌کردید که خداوند بسیاری از اعمالی که [در خلوت] مرتکب می‌شدید

ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي

نداردا [و غافل از این حقیقت بودید که خداوند و اعضایشان ناظر بر اعمال خلوت و جلوت شماست] ﴿۲۲﴾ این بود گمان [باطل]ی که به

ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَأُكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخُسْرَيْنِ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ يَصْبِرُوا

بروردگارتان دانستید، و [همان] شما را به هلاکت انداخت، در نتیجه از کسانی شدید که [همه سرمایه‌های وجودی خود را] تپاه کردند ﴿۲۳﴾

فَالنَّارُ مَثْوَىٰ لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتَبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾

اگر [در این عرصه‌گاه قیامت برای نجات از دوزخ] شکیبایی به خرج دهند [یا ندهند بی‌اثر است؛ زیرا] جایگاهشان به‌طور حتم دوزخ است، و اگر [برای جلب

وَقِيضْنَا لَهُمْ قُرْنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

خسبودی حق] عذرخواهی کند عذرشان مورد پذیرش نخواهد بود ﴿۲۴﴾ [به علت عناد و کبرشان نسبت به حق] بر آنان هم‌نشینی [مفسد و تبهکار و

وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

شیطان‌سپرت] گماشتیم که از هر سو همه زشتی‌ها را در نظرشان [با وسوسه و ترغیب] زیبا جلوه دادند، [تا انجامش برای آنان آسان شود] و وعده [عذاب] بر آنان [بیز]

إِنَّهُمْ كَانُوا خُسْرَيْنِ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ

همچون گروه‌هایی [کافر] از جن و انس که پیش از آنان درگذشتند حتمی و ثابت شد، آنان بدون شک [همه سرمایه‌های وجودی خود را] تپاه کردند ﴿۲۵﴾ کافران

وَالْغَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿٢٦﴾ فَلَنْذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا

[به مردم] گفتند، به این قرآن گوش ندهید، و [هنگام فراتش به‌وسیله پیامبر و مؤمنان] سخنان بیپوده [و صداهای بی‌معنی

شَدِيدًا وَلَنْجَزِيَنَّهُمْ أَشْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ

و جنجال‌افزین] در آن بیندازید تا [بیر او و یارانش] پیروز شوید ﴿۲۶﴾ همانا به کافران عذابی سخت می‌چشائیم، و یقیناً آنان را با

أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

[مبارزه‌کنند] بدترین عسلی که همواره مرتکب می‌شدند کفر می‌دهیم ﴿۲۷﴾ این است کفر دشمنان خدا، [همان] آنست که در آن

﴿٢٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ أَضَلْنَا مِنَ الْجِنَّ

خلیقه‌ای جاودان خواهد داشت، کفری [سخت است] برای این‌که همواره آیات ما را انکار می‌کردند ﴿۲۸﴾ کافران [در دوزخ] می‌گویند،

وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُمَاتَّحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾

بروردگارا [از دو گروه] جن و انس [این‌که ما را گمراه کردند به ما نشان بده تا آن‌ها را زیر قدم‌هایمان اندازیم که از پست‌ترین‌ها گردند] ﴿۲۹﴾

الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنْزِيلٌ عَلَيْهِمْ

سازگار کنند، پروردگار ما فقط الله است. پس (در میدان تعلق توحید و عمل به خواسته‌های خداوند) استقامتی کردند و هر حادثه

لَمَلِكَةٍ أَلَاتَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي

رسی را در این راه به جان خریدند. فرشتگان (هنگام برگشتن) بر آنان نازل می‌شوند (و می‌گویند) که (از سرخوشی ابتدا خود) نرسید و

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾ نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

فرشتگان باشید. شما را بشارت داد به بهشتی که همواره به شما وعده می‌دادند (۲۰) ما در زندگی دنیا یاران و دوستان شما بودیم و در

و فِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهَى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا

امرت (هر مستیوار آنچه در بهشت دلخواهتان باشد برایتان آماده) است، بلکه هرچه را در آنجا درخواست کنید برای شما خواهد بود (۲۱)

مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾ نُزُلًا مِنْ غَفُورٍ رَحِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا

در حالی که پیش‌گویی (آماده) از سوی خداوند آمرزنده مهربان است (۳۲) نگویند از کسی که به سوی

مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

خداوند دعوت کند و کار شایسته انجام دهد و بگوید من از تسلیم‌شده‌گانم هستم (۳۳) نگی و بدی

﴿٣٣﴾ وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ

یکسان نیستند (بدی را) با بهتری شیوه (که نیکرفتاری است) دفع کن آنرا که نگاه کسی که بین تو و او دشمنی

فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾ وَمَا يُلْقِيهَا

است چنان شود که گویی دوست صمیمی است (۳۴) این (شود) را جز کسانی که (در زمینه خودسازی و راستین

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾ وَإِنَّمَا

خوش به ارض‌های اخلاقی پایداری کردند دریافت نمی‌کنند و جز کسانی که بهر بزرگی از تقوا و کلمات روحی

يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

دارد نمی‌داند (۳۵) اگر وسوسه‌ای از سوی شیطان تحرکت کند (که به این شیوه روی نیازی) به خداوند پناه

﴿٣٦﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا

برای سلسله او شولای هر دعا و دعا و دعا (۳۶) از نشانه‌های (ربوبت و قدرت) او شب و روز و

لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنْتُمْ

خوشید و مانده است نه برای خورشید به سجده افتید، نه برای ماه، بلکه برای خداوندی که آن‌ها را آفریده سجده کنید

إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾ فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣٨﴾

سوره فصلت

الْمَ نَخَلَقُكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَىٰ قَدَرٍ مَعْلُومٍ

﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَدِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ الْمَ نَجْعَلُ

الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوَاسِيَّ سَمِيحَتٍ

وَأَسْقَيْنَكُم مَّاءً فُرَاتًا ﴿٢٧﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٨﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ مَا

كُنْتُمْ بِهِ تَكْذِبُونَ ﴿٢٩﴾ أَنْطَلِقُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾ لَا ظَلِيلٍ

وَلَا يُعْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ ﴿٣٢﴾ كَأَنَّهُ جِبَالٌ

صُفْرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٤﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ

لَهُمْ فَيَعْتَدِرُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتَكُمْ

وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

﴿٤٠﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلِّ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَقَوَائِكُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كُلُّوا

وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّكَ ذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾

وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كُلُّوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٦﴾ وَيَلَّ

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلَّ

يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

تَبَيَّنَّا ۷۸
 سُورَةُ النَّبَاِ
 آيَاتُهَا ۳۰

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ۱ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ۲ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۳ كَلَّا

(بپرند) درباره چه چیزی از یکدیگر می پرسند؟ (۱) از آن خبر بزرگ (می پرسند)؟ (۲) همان خبری که درباره وقوع یا عدم وقوع آن با یکدیگر اختلاف دارند؟ (۳) نه

سَيَعْلَمُونَ ۴ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ۵ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهْدًا ۶ وَالْجِبَالَ

(اختلافشان بی مورد است) مسلماً (به حتمی بودن وقوعش) آگاه می شوند؟ (۴) آری باز هم (اختلافشان بی مورد است) بله! (به حتمی بودن وقوعش) آگاه می شوند؟ (۵)

اَوْتَادًا ۷ وَخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ۸ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ۹ وَجَعَلْنَا

(یا زمین را ستبر آرایش قرار ندادیم؟) (۶) و کوهها را میخ هایی (برای حفظ آن از متلاشی شدن)؟ (۷) و شما را به صورت دو جنس (مرد و زن) آفریدیم؟ (۸) و خوابتان را سبب

الَّيْلِ لِبَاسًا ۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۱۱ وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا سِدَادًا

(راحت و آرامش ساختیم؟) (۹) و شب را پوشش (۱۰) و روز را (عرصه) تأمین معیشت قرار دادیم؟ (۱۱) و بر فزاین هفت (آسمانها)

۱۲ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ۱۳ وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرِ مَاءً ثَجَّاجًا

(سوار بنا کردیم؟) (۱۲) و چراغی فروزان و حرارت بخش بیدید آوردیم؟ (۱۳) و از ابرهای متراکم باران را

۱۴ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۱۵ وَجَنَّتِ الْاَفَّاكُ ۱۶ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ

(ای روزان فرستادیم؟) تا به وسیله آن دانه و گیاه بیرون آید؟ (۱۵) و باغهایی (از درختان) آنبوه و به هم پیچیده (بیرون آوردیم)؟ (۱۶) بلیا روز جداسازی

مِيقَاتًا ۱۷ يَوْمَ يُفْخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْوَاجًا ۱۸ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ

(مؤمنان از کافران) و عدلگه است؟ (۱۷) روزی که در صور دمیده شود و شما گروه گروه (به عرصه محشر) می آید؟ (۱۸) و آسمان را می گشاید پس (برای عبور)

فَكَانَتْ اَبْوَابًا ۱۹ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۲۰ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ

(مؤمنان به سوی بهشت و کافران به طرف دوزخ) به صورت درهائی (بار) می گردد؟ (۱۹) و کوهها را (از جای خود) روان می کند پس مانند سراب می شوند؟ (۲۰)

مِرْصَادًا ۲۱ لِلظَّغِينِ مَغَابًا ۲۲ لِبِئْسَ فِيهَا اَحْقَابًا ۲۳ لَا يَذُوقُونَ

(می رسیدند دوزخ کمین گاه است؟) (۲۱) بازگشتگاهی است برای ظالمان؟ (۲۲) سالیانی بی دریغی و پایان ناپذیر در آن ماندگارند؟ (۲۳) در آن جا نه

فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۲۴ الْاَحْمِيمَا وَعَسَاقًا ۲۵ جَزَاءً وَّفَاقًا ۲۶

(سردی و خنکی می چشد و نه آشامیدنی (لذت بخشی)؟) (۲۴) جز آب بسیار داغ و چرکاب و خونابه؟ (۲۵) کیفری (است) صاهگ (با عقاید و اساطیر)

اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۲۷ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۲۸ وَكُلَّ

(و آسمانشان؟) (۲۶) ایمان انتظار هیچ حسابی را (در مورد خود) نداشتند؟ (۲۷) و (بر این اساس) آیات ما را به شدت انکار کردند؟ (۲۸) ما همه چیز را

شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۲۹ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ الْاَعْدَابَ ۳۰

(برشمرده و ضبط کرده ایم؟) (۲۹) پس (از حسابرسی اعمال ضبط شده به آنان گوئیم) به ناچار نتیجه اعمالشان را (بیشتر) که هرگز جز عذاب بر شما نفرستیم؟ (۳۰)

جزء ۳۰
 سوره نبا